

at han også i folketinget, hvor retningslinjerne skal fastlægges, gjorde rede for sine skoletanker.

Undervisningsministeren erklærede sig enig i, at en udvidelse af undervisningspligten var påkrævet, uanset at flere og flere af de unge ad frivillighedens vej fik en undervisning, der strakte sig ud over de nævnte 7 år. Han mente også, det ville være rigtigt i første omgang at standse ved 9 år på vejen mod de 10.

Ministeren kom i sin svartale ind på de spørgsmål, som der måtte tages stilling til, når man gik til en udvidelse af undervisningspligten, men uden at komme ind på enkeltheder, idet den lovgivning, som man forberedte, endnu var på overvejelsernes stadium. „Forholdet er det“, udtalte han, „at for at give den bedst mulige baggrund for en drøftelse her i folketinget af spørgsmålet om udvidelse af undervisningspligten nedsatte jeg i december måned 1965 et *embedsmandsudvalg* med direktøren for folkeskolen og seminarierne, hr. Hans Jensen, som formand. Dette udvalg fik til opgave at overveje mulighederne for og følgerne af en udvidelse af undervisningspligten og afgive en indstilling om spørgsmålet. Dette udvalg er i øjeblikket ved at kulegrave de mange problemer, som knytter sig til en udvidelse af undervisningspligten, og forberede en betænkning herom, som kan ventes afgivet i sommerens løb. Dermed vil der være, skal vi sige saglig baggrund for folketinget for at tage principbeslutning om udvidelse af undervisningspligten. Jeg regner med, kort efter at folketinget samles til oktober, at kunne forelægge spørgsmålet her i tinget. Når landet ligger sådan, er jeg sikker på, at hr. Gottschalek-Hansen vil være enig med mig i, at det vil være rigtigt at lade en række enkeltheder og problemer i forbindelse med undervisningspligtens udvidelse vente til den tid; netop fordi der vil være tale om en sådan drøftelse om et halvt års tid, er det godt, at de principielle synspunkter bliver trukket op, sådan som debatten her i dag giver mulighed for det.“

På linje hermed udtalte *Kaj Rasmussen* (S) sig, mens *Holger Hansen* (V) understregede frivillighedens værdi. 7 års undervisning var for lidt for de unge i et moderne samfund som vort, men venstre ville ikke være med til at uniformere det danske skolemønster. „Om samfundets pligt til at give tilbud om undervisning er der ingen tvivl hos venstre — også således, at dette tilbud følges op i form af forskellige muligheder: 8., 9., 10.-klasser, realklasser, og hvad der inden for dette område vil komme i de år, der ligger foran os, efterskolen, ungdomsskolen osv. Vi vil også følge dette tilbud op ved at sørge for, at alle unge uanset økonomisk baggrund får mulighed for at udnytte de tilbud, der gives.“

Poul Dam (SF) havde intet at indvende mod ministerens skoleplaner, men pegede på, at ungdomsproblemerne ved undervisningstidens forlængelse i væsentlig grad havde skiftet karakter. Der burde gives det naturlige ungdomsbehov for at vise, at man er noget, og at man